

βιβλιοδέτης ὁ, λόγ. κοιν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βιβλίον* καὶ *δέτης*.

Ὁ ἔχων ἐπάγγελμα νὰ δένη, νὰ σταχώνη βιβλία, βιβλιογράφος.

βιβλιοδετικά τά, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **βιβλιοδετικός* ἢ κατ' εὐθείαν ἔκ τοῦ οὐσ. *βιβλιοδέτης* καὶ τῆς καταλ. -ικά, δι' ἣν ἰδ. -ικός. Πβ. καὶ *βαφτικά*, *ραφτικά* κττ.

Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βιβλιοδέτου: *Πλέρωσα τόσες δραχμὲς βιβλιοδετικά*.

βιβλιοθηκάριος ὁ, λόγ. σύνηθ.

Τὸ μεσν. οὐσ. *βιβλιοθηκάριος*.

Ἐπόπτης ἢ ταξινομὸς βιβλιοθήκης, βιβλιοφύλαξ.

βιβλιοθήκη ἡ, λόγ. κοιν.

Τὸ μεταγν. οὐσ. *βιβλιοθήκη*.

1) Ἀρμάριον ἢ δωμάτιον εἰς τὸ ὁποῖον φυλάττονται βιβλία, βιβλιοφυλάκιον κοιν.: Φρ. *Ζωντανὴ βιβλιοθήκη* (ἐπὶ πολυμαθεστάτου). 2) Κοινὸν ἢ δημόσιον οἰκοδόμημα εἰς τὸ ὁποῖον ἀπόκεινται βιβλία πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ κοιν. 3) Συλλογὴ βιβλίων κοιν.: Ἀποράζω βιβλία, γιατί θέλω νὰ κάνω βιβλιοθήκη. Αὐτὸς ἔχει μὴ πολὺ καλὴ βιβλιοθήκη.

βιβλιοθηκούλλα ἡ, σύνηθ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βιβλιοθήκη* διὰ τῆς καταλ. -ούλλα. Μικρὰ βιβλιοθήκη.

βιβλιοπωλεῖο τό, λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. *βιβλιοπωλεῖον*.

Κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον πωλοῦνται βιβλία.

βιβλιοπώλης ὁ, λόγ. κοιν.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *βιβλιοπώλης*.

Ὁ ἔχων ἐπάγγελμα νὰ πωλῇ βιβλία.

βιβλιοσάρακας ὁ, Λεξ. Ψύλλ. 232.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βιβλίον* καὶ *σάρακας*.

Σκώληξ κατατρώγων τὰ βιβλία.

βιβλιοφύλακας ὁ, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. *βιβλιοφύλαξ*.

Βαθμὸς ὑπαλλήλου δημοσίας βιβλιοθήκης.

βίβλος ὁ, πολλαχ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *βίβλος*.

Βιβλίον. Ἡ λ. εἰς τὴν παροιμ. φρ. *βίβλος γενέσεως* ἔκ τοῦ Εὐαγγ. Ματθ. 1,1 «βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ κτλ.» (ἐπὶ ἀνεξαντλήτου φλυαρίας).

βίγλα ἡ, κοιν. καὶ Καππ. (Σινασσ.) *βίγλα* Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Βιθυν. (Κατιρ.) Κέως Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.) Κύθηρ. Μακεδ. (Γκιουβ. Χαλκιδ.) Πελοπν. (Κορινθ. Παππούλ.) Προπ. (Κούταλ.) Σῦρ. *βίγλα* Ἀστυπ. *βίγλα* Κύπρ. Μεγίστ. *σβίγλα* Πελοπν. (Γέρμ.) *γίγλα* Κάρπ. *δίγλα* Πελοπν. (Βασαρ.) *δίγλα* Τσακων.

Τὸ μεσν. οὐσ. *βίγλα*, ὃ ἐκ τοῦ Λατιν. ρ. **vigilare* < *vi-gilare*. Ἰδ. G Meyer Neugr. Stud. 3,14 κέξ. Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σ εἰς τὸ σ *βίγλα* ἰδ. Χ Παντελίδ. ἐν Byzant. -Neugr. Jahrb. 6 (1928) 401 κέξ.

1) Σκοπιὰ κοιν.: *Μένω -φυλάω 'ς τὴ βίγλα* κοιν. || Φρ. *Κάνω βίγλα* (καταδοκῶ) Κρήτ. *Βάνουν βίγλα* οἱ σταφίδες (ἀρχίζουσιν νὰ ὠριμάζουν) Πελοπν. (Τρίκκ.) || Γνωμ. *Προδοσιὰ ἔχτισε τὴ βίγλα καὶ προδοσιὰ τὴ χαλῆ* Πελοπν. (Λακων.) Συνών. *ἀντιβίγλα*, *βάρδια* 2, *βιγλάτωρι*, *βι λί-*

τσα, *μετερίζι*. Ἡ λ. ὑπὸ διαφόρους τύπους καὶ ὡς τοπων. πολλαχ. β) Ἀλιευτικὸν σχοινίον διὰ τοῦ ὁποῖου γίνεται ἀντιληπτὴ τὴν νύκτα εἰς τοὺς ἄλιεις ἢ διέλευσις ἰχθύων Μακεδ. γ) Ὁ ἀνώτατος ὄροφος μονολίθου οἰκίας Καππ. (Σινασσ.) δ) Μεταφ. κεφαλὴ Κέως: *Θὰ σοῦ σημάνω μὴ 'ς τὴ βίγλα* (θὰ σὲ χτυπήσω μία εἰς τὸ κεφάλι).

2) Φρουρά Ἀθῆν. Ζάκ. Ἡπ. (Πάργ. κ.ά.) Καππ. (Σινασσ.) Κάρπ. Κρήτ. Κύπρ. Πελοπν. (Βασαρ. Λάστ. Μάναρ. Χατζ.) Σύμ. Τσακων. — Γ' Επαχτίτ. ἐν Προπν. 1,153 — Λεξ. Αἰν. Μπριγκ. Βλαστ.: *Καρτερούσανε μὲ καρδιόχτυπο ν' ἀκούσουν τὴ φωνὴ τῆς βίγλας ποῦ τὴν εἶχανε νὰ φυλάη ὅξω ἀπὸ τὴν τάπια* Γ' Επαχτίτ. ἐνθ' ἀν. || Φρ. *Ἐχω μὴ βίγλα 'ς τὸ κεφάλι μου* (μεγάλην φροντίδα) Σύμ. || Ἄσμ.

Ἡ πρώτη βίγλα πλάγασε, ἡ δευτέρ' ἀποκοιμήθη Χατζ.

Ἡ ἀπάνου βίγλα φώναξε κ' ἡ κάτω ἀπολογήθη δημῶδ.

Σαράντα βίγλες ἔβαλαν κ' ἐξήντα βιγλαραίους Μάναρ.

Κ' ἐξήντα βίγλες ἤβαλαν νὰ τὸν καταπατήσουν

Πάργ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Κωνστ. Πορφ. Βασίλ. τάξ. 447,18 (ἐκδ. Βόνν.) «ἀσφαλίσασθαι τὰς βίγλας, τοῦ σπουδάσειν μανθάνειν τὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἀναφέρειν αὐτά». Συνών. *βάρδια* 1. β) Χρόνος ἐργασίας ὠρισμένης διαρκείας Εὐβ. (Ὁρ.): *Αἰδε, μὴ βίγλα ἔχομε ἀκόμα*. Πβ. *βάρδια* 5. γ) Ἡ σειρὰ ἐκάστου πρὸς λήψιν ἀδιανεμήτου ὕδατος Κάρπ. 3) Ἐνέδρα ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 1,186: Ποίημ.

Καὶ στένει βίγλες 'ς τὰ βουνὰ καὶ κυνηγάει ἀγρίμα.

4) Στενὴ καὶ ἐπιμήκης ὁπὴ τοίχου διὰ τῆς ὁποίας δύναται τις νὰ παρατηρῇ ἔσωθεν Μακεδ. Συνών. *πολεμότερπα*. 5) Τηλεσκόπιον Μακεδ. (Γκιουβ.) β) Μικρὰ προεξοχὴ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς κάννης τοῦ τουφεκίου χρησιμεύουσα πρὸς ἀκριβῆ σκόπευσιν, τὸ στόχαστρον Πελοπν. (Γέρμ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) γ) Προεξοχὴ τοῦ μοχλοῦ τοῦ κανταριοῦ τῆς ὁποίας ἡ κατακόρυφος θέσις δεικνύει τὴν ἀκριβῆ ζύγισιν Πελοπν. (Βούρβουρ.) 6) Στροφὴ δρόμου Πελοπν. (Παππούλ.) 7) Ὅπὴ τῆς κυψέλης διὰ τῆς ὁποίας εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται αἱ μέλισσαι Λήμν. 8) Ὅπὴ εἰς τὸ ἄνω μέρος βαρελλίου ἢ ἄλλου δοχείου χρησιμεύουσα ὅπως κατὰ τὴν διὰ τοῦ στομίου ἢ κρουνοῦ ἐκκένωσιν αὐτοῦ εἰσέρχεται ἀήρ, ὥστε νὰ διευκολύνεται ἡ ἐκκένωσις Ἡπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν.) Μακεδ. Στερελλ. (Ἀράχ. Καλοσκοπ.) 9) Τὸ πῶμα τῆς ἀνωτέρω ὁπῆς Ἡπ. 10) Ὅπὴ μικροῦ ὑδροφόρου βυτίου διὰ τῆς ὁποίας πίνουν ὕδωρ Μακεδ. 11) Ἐργαλεῖόν τι τοῦ ὑφαντηρίου Κρήτ.

βιγλαρεῖο τό, Θάσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βιγλάρις* καὶ τῆς καταλ. -εῖο.

Κατοικία τοῦ βιγλάρι, σκοπιὰ.

βιγλάρις ὁ, Πελοπν. (Μάναρ.) *βιγλαρίς* ΓΒλαχογιάνν. Τὰ πρῶτα ταχυδρ. 43. Πληθ. *βιγλαραῖοι* Πελοπν. (Μάναρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βίγλα* καὶ τῆς καταλ. -άρις.

Φρουρὸς σκοπιᾶς Πελοπν. (Μάναρ.) — ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἀν.: *Ὁ βιγλαρίς κατῶρθωνε μὲ τὸ κιάλι νὰ γνωρίζῃ τὰ καράβια ποῦ ἐρχόντανε καὶ κατέβαινε 'ς τὴ χώρα νὰ φέρῃ τὸ καλὸ χαμπέρι 'ς τὸ σπῖτι τοῦ карабокури* ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἀν. || Ἄσμ.

Σαράντα βίγλες ἔβαλαν κ' ἐξήντα βιγλαραίους, κἀνεῖς δὲν τοὺς ἀγροίκησε ἀπὸ τοὺς βιγλαραίους Μάναρ. Συνών. *βιγλάτωρας*, *βιγλιάρης*.

